

دولت رئیسی دنبال دستاورد ساختن از چای دیش بود که در آن هم موفق نشد

این روزها کلیپ حضور وزیر کار در میان دانشجویان در روز دانشجو، دست به دست می‌شود که در آنجا اعتراف می‌کند، افزایش حقوق ۵۷ درصدی کارگران در اولین سال دولت ابراهیم رئیسی نه تنها دستاوردی برای دولت نیست، بلکه سبب افزایش تورم از ۲۹ درصد به ۴۵ درصد شده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، روزنامه هم میهن نوشت: این درحالی بود که پیشتر بهادری جهرمی، سخنگوی دولت در جمع دیگری از دانشجویان با همین مسئله مشغول منت‌گذاری بر سر کارگر و ملت بود. در یک سال اخیر هم افزایش حقوق کارگران در این دولت به عنوان یک دستاورد معرفی می‌شد.

چای لب‌دوز دیش

هنوز ماجرای فساد چای دیش در مراحل مقدماتی است. هنوز هیچ‌کس به جز اطلاعاتی که قوه قضائیه از این پرونده منتشر کرده، چیزی نمی‌داند. اما دولت مدعی است این فساد بود که خودش کشف کرده و خودش گزارش و افراد را عزل کرده است.

رئیس دولت حتی پا را فراتر گذاشته و در جمع اقتصاددانان کنایه می‌زند که «به‌جای بازخوانی صرف خبر ۹ ماه پیش، حالا انتظار می‌رود که اقدامات انجام‌شده پیرامون آن کشف، به مردم گزارش شود.»

اینکه این افراد «عزل» و «به دستگاه قضایی معرفی شدند»، ادعایی است روشن که ابراهیم رئیسی شخصاً در نشست با دانشجویان در ۱۶ آذر ۱۴۰۲ هم مطرح کرد. پیش از او نیز سخنگوی دولت همین ادعا را مطرح کرده بود که افراد متخلف در این پرونده عزل و به دستگاه قضایی معرفی شدند اما در طرف مقابل می‌بینیم که غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، رئیس دستگاه قضا وقتی با دانشجویان در مراسم ۱۶ آذر دیدار می‌کند، صراحتاً اعلام کرده است که «تاکنون هیچ فردی از دولت برای این تخلف به دستگاه قضایی معرفی نشده است».

براساس آنچه می‌دانیم تنها فرد بازداشت‌شده در پرونده چای دیش، مدیرعامل این واحد صنعتی است که طبیعتاً تخلف او فروش ارز در بازار آزاد است. اما تاکنون مشخص نشده که چه کسی ارز را به او تخصیص داد؟ چه کسی به اندازه چندین سال نیاز کشور به چای، ارز در اختیار او قرارداد؟ چه کسی تصمیم گرفت تا هفتاد درصد ارز اختصاصی به چای کشور در اختیار این فرد قرار بگیرد؟

تمام این تصمیمات در درون دولت گرفته شده بود. مسئولیت این تصمیمات برعهده دولت است، نه مالک چای دیش. چون در نهایت مالک چای دیش ارزی که مفت به او داده بودند را فروخته است و تخلف دیگری نداشت.

مهمتر از آن اینکه مشخص نیست این افراد دولتی در قبال گرفتن این تصمیمات چه منفعتی داشتند؟ چرا دولت مدعی است این افراد تخلف کردند و این فساد است که خودش آن را کشف کرده است، اما به دستگاه قضایی معرفی نمی‌کند؟ اما در عین حال به وقت بررسی فساد می‌بینیم جای متهم اصلی با قوطی چای دیش پر شده و خبری از متهمی که چنین وضعی را ایجاد کرده، نیست.

اما اگر بیرسیم دلیل آنکه دولت سعی می‌کند از اشتباهاتش دستاورد بسازد، چیست؟ شاید به دو پاسخ برسیم.

۱- دولت دستاورد دیگری ندارد. رئیسی نه در احیای برجام موفق بود، نه در گسترش همکاری‌های اقتصادی با همسایگان و نه در ساخت یک میلیون مسکن و یک میلیون شغل. دولت مدعی بود که مقتدرانه «چک برجام را نقد» می‌کند. اما همین روزهاست که می‌شنویم وزیر خارجه دولت می‌گوید: «ما در تونل برجام گیر نمی‌کنیم». لذا درحالی‌که دولت شعارهایی داده که مردم عملکردش را با آن شعارها سنجش می‌کنند، ناگزیر است در مورد مسائلی همچون فساد چای دیش ژست طلبکاری بگیرد. اما در مقام عمل می‌بینیم هیچ مقام دولتی تاکنون به خاطر دو فساد که در وزارت جهاد و کشاورزی رخ داده نه تنها بازداشت نشدند بلکه اساساً دولت آنها را به عنوان مجرم شناسایی نکرده تا به قوه قضائیه معرفی کند.

۲- تصور می‌کنند می‌شود در هر جایی بدون اینکه رسانه‌ها به واکاوی آن بپردازند، حرف زد. اما اشتباه فکر می‌کنند. رسانه‌ها چشم ناظر مردم هستند و از همین روست که آنها را رکن چهارم دموکراسی می‌نامند... رسانه‌ها با حافظه ثبت‌شده‌ای که ایجاد می‌کنند در مقابل اصحاب قدرت قرار می‌گیرند و آنها را وادار می‌کنند تا بی‌دلیل بر سر ملت منت‌گذاری نکنند.